

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ.

Διά μηνος 25 . . . 6.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.

Διά μηνος 25 . . . 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰσι σπουδαῖοι. (ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἀθήναι, τῆς 24 Αὐγούστου 1853.

Σκύλλα καὶ Χάρυβδις.

Ἡ Σκύλλα κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον (Ἄργον. Δ. 829 830) ἦ θυγάτηρ τοῦ Φόρκου (ἢ Φόρκουτος) καὶ τῆς Ἑκάτης, τῆς καὶ Κραταίδος καλουμένης· ὁ Ὀμηρὸς δὲ ἀπλῶς τὴν Κραταίδα θεωρεῖ μητέρα αὐτῆς, λέγων (Ὀμ. Ὀδ. Μ. 124 125).

... Κραταίην μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν. Τὴν παράδοσιν δὲ ταύτην παραδέχεται καὶ ὁ Πλίνιος (Hist. Nat. III 10). Ἐτεροὶ δὲ θεωροῦσιν αὐτὴν θυγατέρα τοῦ Τρίτωνος, ἣ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Κραταίδος (Εὐσταθ. εἰς Ὀμ. σελ. 1714.), ἢ τοῦ Τυφῶνος καὶ τῆς Ἑλένης (Hygin. Fab. praef.).

Παράδοσις τις ἀναφέρει, ὅτι ἡ Σκύλλα ἦν ὠραιότατη νεῦνος, καὶ συχνάκις μετὰ τῶν ἄλλων νυμφῶν συνέπαιζεν ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ αὐτὴ ἰδὼν αὐτὴν οὕτως ὁ Θάλσσιος θεὸς Γλαύκιος, ἠγάσθη αὐτῆς· συνεβουλεύθη δὲ τὴν Κίρκην, πῶς ἠδύνατο νὰ ἐλάβῃ τὴν Σκύλλην εἰς ἐκυτόν· ἀλλ' αὐτὴ, ζήλοισυφάσασα τὴν εὐεῖδῃ ταύτην νεάνιδα, ἐβρίψε μεμαρμεμένα χόρτα ἐν τῇ πηγῇ ἐνθα συνήθως ἐλούετο ἡ Σκύλλα, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου μετεμόρφωσεν αὐτὴν εἰς τέρας, οὗ τὸ μὲν ἄνω ἡμισυ τοῦ σώματος μέρος ἦν γυνή, τὸ δὲ κάτω ἰχθύς ἢ ὄφρις, κύνεσι περιετοιχισμένος (Ovid. Met. XIII. 732 καὶ ἐπ., 905 XIV. 40 καὶ ἐπ. Tibull. III. 4. 89.).

Καθ' ἑτέραν παράδοσιν λέγεται, ὅτι τῆς Σκύλλης ἠγάσθη ὁ Ποσειδῶν, καὶ ὅτι ἡ Ἀμφιτρίτη (σύζυγος οὖσα τοῦ Ποσειδῶνος) μετεμόρφωσεν αὐτὴν εἰς τέρας (Τζετζ. εἰς Λυκόφρ. 45.—Serv. εἰς Αἰν. III. 420.). Περιγράφουσι δ' αὐτὴν φοβερώτατον τέρας, εἰς ἔχον διαφόρων ζώων κεφαλὰς, δώδεκα πόδας, ὀφθαλμοὺς φλόγας ἐκπέμποντας, ὀδόντας τρομεροὺς καὶ ἐν γένει τὰ πάντα φοβερά ἔχουσαν· ἔτεροι δὲ ἀποδίδουσιν αὐτῇ τρεῖς μόνον κεφαλὰς (Τζετζ. εἰς Λυκόφρ. 650.—Ὀμ. Ὀδ. Μ. 89—92. — Εὐσταθ. ἀνωτέρ.).

Ἐρρονεύθη ἡ Σκύλλα, ὡς μυθεύεται, ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, κλέψασα δὴθεν πρὸ αὐτοῦ βόας τινὰς τοῦ Γηρυόνου· ἀλλ' ὁ Φόρκος λέγεται ὅτι μετεκάλωσεν αὐτὴν εἰς τὴν ζῶν (Εὐσταθ. Hygin. ἀνω.—Τζετζ. εἰς Λυκόφρ. 45. (α)).

Ἡ δὲ Χάρυβδις λέγεται θυγάτηρ τοῦ Ποσειδῶνος· καὶ τῆς γῆς, ἀδελφάχος γυνή, κλέψασα καὶ αὐτὴ βόας τινὰς παρὰ τοῦ Ἡρακλέους, οὗ ἕνεκα ἐβρίβη ὑπὸ τοῦ Διὸς διὰ κεραυνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου διετήρησεν τὴν ἀδελφάχον αὐτῆς φύσιν (Serv. εἰς Αἰν. III. 420.).

Τὰ δύο ταῦτα ἀδελφάγα καὶ τερατώδη ὅτι ὑπετίθεντο κατοικοῦντα τὸν στενωτότατον καὶ βραχύωδη μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας πορθμῶν. Καὶ κατὰ τὸν Ὀμηρὸν τὸ πλησιέστατον τῇ Ἰταλίᾳ βράχον, ὁ οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει

ὄξειν κορυφῇ, νεφέλη δὲ μιν ἀμφιέβηκεν κυανέη

κατεῖχεν ἡ Σκύλλα, ἠνδόντως τρομερῶς περιγράφει ὁ Ὀμηρὸς (εἰς Ὀδ. Μ. 85.—100.), τὸν δὲ ἕτερον πολὺ χαμηλότερον, ἐφ' οὗ ἦν καὶ μέγας τις ἑρινός, κατεῖχε τὸ ἕτερον τέρας ἡ Χάρυβδις· διάφοροι δὲ ἰδιότητες καὶ ἐργασίαι ἀποδίδονται ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν τεράτων τούτων. Ἡ μὲν Σκύλλα συμφῆς ἔχουσα τὸ σῶμα μετὰ τοῦ σπηλαίου αὐτῆς ἐκράτει τὰς τρομερὰς αὐτῆς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἐξωθεν τοῦ σπηλαίου ἀγρεύουσα τὰ ἐν τῷ πορθμῷ παντοειδῆ κήτη· ἄμα δὲ θαλασσοπόροι εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐκ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν δινῶν πα-

(α) Πολλάκις ἡ προμνημονευθεῖσα Σκύλλα συγχέεται πρὸς ἕτεραν τινὰ Σκύλλαν, θυγατέρα τοῦ τῶν Μεγάρων Βασιλέως Νίσου (περὶ ἣς βλέπε Ἀπολλόδωρον Γ'. 15. § 8).

ραφεύμενοι ἐπιπλάζον, ὀρεγούσα τὰς χεῖρας καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς κατέτρωγε ὄσους ἠδύνατο, τοὺς δὲ λοιποὺς μετὰ τοῦ σκάφους αὐτῶν κατεπόντιζε (Ὀμ. Ὀδ. Μ. 98. 100. — Εὐνοφ. ἀπομν. Β. VI, 31.—Ἀπολλων. Ῥοδ. Ἄργον. Δ. 830)— Ἡ δὲ Χάρυβδις ἐν τῇ θαλάσσῃ πρὸς τὸν βράχον κειμένη τρεῖς μὲν τῆς ἡμέρας ἐβρίβη τὸ περὶ αὐτὴν θαλάσσιον ὕδωρ, ὅτε καὶ αὐτὴ, κενουμένου τοῦ ἄνωθεν χώρου, ἐν ἀπάσῃ τῇ τρομερᾷ αὐτῆς μορφῇ διεφάνετο, συγκαταφέρουσα καὶ τὰς ἄνωθεν διερχομένας νῆας, τρεῖς δὲ τῆς ἡμέρας πάλιν ἐξεβρίβητο τὸ βροθηθὲν ὕδωρ. (Ὀδ. Μ. 103—106). Τοὺς σκοπέλους τούτους διήλθον οἱ Ἄργοναῦται ὅτε πρὸς τὸ πολυθρόλητον χερσοῦν δέρας ἐθαλασσοπόρουν, καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὅτε ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς Ἰθάκην τὴν πατρίδα του ἐπανεκκμύπη· καὶ οἱ μὲν ἐσώθησαν συμβουλῇ καὶ βοήθειᾳ τῆς Ἥρας, ὁ δὲ συμβουλῇ τῆς Κίρκης, εἰπούσης αὐτῷ ὅτι κἀλλίον ἦν ν' ἀποπέσῃ ἐν τῇ Σκύλλῃ τινὰς τῶν ἐταίρων του, αὐτὸς δὲ νὰ σωθῇ, ἢ νὰ ἐμπέσῃ αὐτὸς τε καὶ οἱ ἐταῖροί του πάντες ἐν τῷ τῆς Χάρυβδος βράχῳ, ἔθεν οὐδ' ἡ τοῦ Ποσειδῶνος ἰσχὺς ἠδύνατο νὰ τοὺς σώσῃ (Ὀδ. Μ. 106 110).

Ὁ περὶ Σκύλλης μῦθος ἀλληγορεῖται οὕτω. Πολλοὶ τῶν Τυρηνῶν ληστρικῶν διάγοντες εἶον, ναυαὶ τὰ τῆς Σικελίας· περίχωρα καὶ τὸν Ἴόνιον κάλιον ἐλιζόντο· τῶν ληστείων τούτων νηδὺν ὑπερέβη μία τὴν ταχύτητα, καλουμένη Σκύλλα, ἣτις συλλαμβάνουσα καὶ ληζόμενῃ τὰ ἄλλα πλοῖα κατέσ τρεφεν αὐτὰ· τὴν νῆα ταύτην διέφυγεν ὁ Ὀδυσσεύς εὐρίον ἔχων τὸν ἄνεμον· φθὰς δ' εἰς Ἀλκίνοον ἐδιηγῆθη τὰ καθ' αὐτόν, καὶ τὰ περὶ τοῦ ληστρικοῦ τούτου πλοίου, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη ὁ μῦθος (τοιαύτην ἀλληγορίαν δίδει ὁ Παλαίφρ. περὶ ἀπιστ. Κεφ. 21). Περὶ δὲ τῆς Χάρυβδος τοιαῦτα τινὰ ἱστοροῦνται. Ὀλίγον πρὸ τῆς πόλεως Μεσσήνης, ἐν τῷ Σικελικῷ κόλπῳ ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων κτισθείσης, φαίνεται χωρὸς τις, ἐξαισίου βάθους, ἐν ᾧ αἱ τοῦ τρομεροῦ τούτου πορθμοῦ παλίβροται ἐν δίνῃ καὶ συστροφῇ μεγάλη παρατρέπουσαι τὰς νῆας τῆς ὁδοῦ αὐτῶν καὶ ἐκτραχλιζούσαι αὐτάς, καταγάουσι ἐν τῷ βάθει (Εὐσταθ. ἀνωτ. Στράβ. σ. 2. — Θουκ. Δ. 24. — Διονυσ. οἰκ. περιηγ. 474 475)· ἔθεν, κατὰ Σφράδωνα, τὰ ναυάγια παρασύρεται πρὸς Ἡῖονα τῆς Ταυρομενίας, ἢν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τούτου Κορρίαν. Γραφικωτάτη δὲ περιγραφή τῆς δίνης ταύτης ἀπαντᾶται παρὰ Ἰουστίνου (Cib. IV Cap. 1).

A. Σ. Β.

Περὶ ἀερολίθων μετεωρολίθων καὶ κεραυνολίθων.

(προσθήκη εἰς τὸ περὶ τούτου προδημοσιευθὲν ἄρθρον).

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος τῶν Μαθητῶν.

Ἐκ τῆς περὶ ἀερολίθων ἀξιολόγου διατριβῆς σας λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ προσθέσω εἰς αὐτὴν τινὰς λέξεις, ἀφορώσας τούτῳ τὸ λίαν σπουδαῖον ἀντικείμενον.

Ἰπὸ τὸ ὄνομα ἀερολίθοι ἢ μετεωρολίθοι ἐννοοῦμεν λιθώδεις μεταλλικὰς μάζας, καταπιπτούσας ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας, ὑπὸ πυρῶδων φαινομένων καὶ ὑπὸ βροντώδους θορύβου.

Περὶ δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀερολίθων ὑπάρχουσι πολλαὶ καὶ διάφοροι θεωρίαι καὶ ὑποθέσεις. Τινὲς γεωλόγοι ὑποθέτουσιν ὅτι οἱ λίθοι οὗτοι σχηματίζονται εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν· κατ' ἄλλοις φυσικοῦς εἶναι ἀποτελέσματα ἡρακιστίων ἐκρήξεων, σιμθαινοῦσῶν ἐπὶ τῆς Σικελίας ἢ ἐπὶ ἄλλων πλανητῶν ἢ ἀστέρων, δι' ὅ ἀνομακόθησαν τὰ πεπιωκότα Σεληνόλιθοι. Ὁ περίφημος Kladin, ἐπροσπάθησε νὰ ἀποδείξῃ διὰ πολλῶν καὶ διαφόρων ὀξυγόνων πειραμάτων, ὅτι οἱ λίθοι οὗτοι κινουῦνται ὡς ἀμμόδοις ἢ κονιώδεις μάζαι, ὡς οἱ κομῆται, εἰς τὸ

μέγα άχάνει, και έμβαίνουσαι εις την άτμοσφαιραν της γης επιποικουνοται, και μεταποιουνται εις πυρωδεις σφαιρας, αιτινες διαβρήγνουμεναι καταπίπτουσι επ' αυτας.

Η καταπτώσις των τοιούτων λίθων δέν είναι πολυ σπανία και άρκετά παραδείγματα ύπαρχουσιν δις μέχρι των χιλίων δια μιας κατέπεσαν. Διάφοροι τοιαύται λιθοβροχαι συνέβησαν εις την Γαλλίαν και Ιταλίαν, και μεταξύ των καταπεσόντων εύρίσκονται λίθοι, έχοντες βάρος μέχρι των 300 στατήρων. Συνήθως ή κατάπτωση γίνεται υπό τψ φαινόμενψ θανάτου κρύτου και άστραποειδών φαινόμενων εις την άτμοσφαιραν.

Διακρίνονται δε συνήθως α. οι συνήθεις άερόλιθοι, ούτοι είναι εις τό ένδον τερρόχους, έμπεριέχοντες πολλὰς μεταλλικὰς λαμοριζούσας κηλίδας, περιβεβλημένας δε από μέλαν τή κάλυμμα, τό ποίον δεικνύει τά φαινόμενα της άλλου βρωστότητος των. Οι άερόλιθοι αυτοί συνίστανται εκ χαλκού, μαγνησίας, σιδήρου και νικελίου. β. οι σιδηροβροχοί άερόλιθοι. Τούτο τό είδος είναι σπανιότερον του πρώτου, είναι όμως πολλή μειομένη ως προς τόν όγκον και τό βάρος αυτοί δε συνίστανται εκ μεταλλικού σιδήρου όμοψ μετά μέχρι των 8 τοις εκατόν μεταλλικού νικελίου, και δεικνύουσι σχήμα κλαδοειδές ή φυλλώδες. Μεταξύ τούτων άναφέρωμεν ως λίαν περίεργον σιδηροβροχόν μάζαν, εύρισκομένην εις την έπαρχίαν San jago del Estero ζυγίζουσαν 300 στατήρας.

Εις την νότιον Αμερικην καθώς εις την Σιβιρίαν εις τά 1751 ή 26 Μαΐου κατέπεσε πληθύν της Agram, εις Κροατίαν, υπό θανάτου θορύβου διάφορος σιδηροβροχός άερόλιθος, 71 λίτρας ζυγίζων.

Μετά των άερόλιθων δέν πρέπει να συγχέονται οι κεραυνόλιθοι, οιτινες δέν είναι της αύτης φύσεως: ως οι άερόλιθοι, έχοντες έλλην τινά πηγήν, και, καθώς εξάγεται εκ τού όνόματός των, είναι άποτελέσματα της έπιβροχής του κεραυνού επί άμυδάτους γης.

Οι κεραυνόλιθοι όνομαζόμενοι Fulgurit — Tube fulmineaire — Vitreous Tubes — προάγονται έν ό κεραυνός έμπίπτει εις άμυδά γην, και δια της τού μεγάλου ήλεκτρικού σπινθήρος καυστικής δυνάμεως συντηκόνται τά άμυδά μέρια αυτης προς άλλαλα, και ούτω σχηματίζονται σωλήνες, οιτινες είναι εις τά ένδον κοίλοι, βελώδους φύσεως, δεικνύουσι ποικίλον σχήμα, είναι ένίοτε στρογγύλοι, άλλου πολύγωνοι, και επί της έξωτερικής των έπιφανείας, ένεκα της έπικολλήσεως συντακέντων μοριών, δεικνύουσιν σχήματα κλαδίσκων, φυλλιδίων κτλ. Μεταξύ τούτων των περίεργων ορυκτολογικών προϊόντων εύρέθησαν κεραυνόλιθοι άρ' ένός: μέχρις έκκοσι ποδών μήκους και τοιούτου κατ' έξοχην εύρέθησαν εις τάς άμυδάς πεδιάδας της Ουλλανδίας, εις τάς όχθας της Βαλτικής θαλάσσης, καθώς και εις άλλα τινα μέρη της Γερμανίας. Μεγάλη όμως δυσκολία παρουσιάζεται εις την έκβολήν των κεραυνόλιθων εκ της γης εις ήν έσχηματίσθησαν, εις την άκαιρον κατάστασιν των, ώστε μεταξύ έκατόν μέλις δύνανται να έκβληθώσιν 5 έως 10 χωρίς να διαβραυσθώσι. Διαφόρων ειδών και σχημάτων κεραυνόλιθοι εύρίσκονται και ένταύθα εις τό Μουσείον της φυσικής Ιστορίας, και δι' άκριβούς εξετάσεως δύναται έκαστος να ποιήσθι περί της καταγωγής αυτών, και της έπιβροχής τού ήλεκτρικού σπινθήρος, καθότι και δι' ίσχυρού ήλεκτρικού σπινθήρος εξαχθέντος δι' ίσχυρής ήλεκτρικής μηχανής, και δια της διόδου αυτού δι' άμμων, δυνάμεθα να άπομιμηθώμεν τούς φυσικούς κεραυνόλιθους.

Ε. Λάνδσερρ.

—000—

Τήν 2 του μηνός τούτου ήμέραν Κυριακήν ήρχισαν αι εξετάσεις των μαθητών τού Κεντρικού δημοτικού σχολείου των Αθηνών, παρόντος τού Κ. ύπουργού της εκπαίδευσως, τού Δευθυντού των δημοτικών σχολείων, της δημοτικής αρχής, των πλειόνων μελών της εξεταστικής έπιτροπής συγκροτούμένης εκ των Κ. Κ. Δημ. Καλλιρροιά, Αναργύρου Πετράκη, Γρ. Παπαδοπούλου, Αμφιλοχίου Γαρδέλη Ιερρείας, Ίω. Σούτσου, Α. Ρ. Ραγκαδά, Ν. Δραγούμη κτλ. (ών οι τρεις τελευταίοι έκωλύθησαν τού να παρευθώσιν), και πλήθους άλλων άκροατών. Αι εξετάσεις αυται διήρκεσαν όλην την έβδομάδα, την δε Κυριακήν 9 τρέχοντος πρό της διακομής των βραβείων τοις άριστεύουσιν ό Κόριος Γρ. Παπαδόπουλος ώμίλησεν αυτοσχέδιως τόν εξής λόγον, εξ ου, ως και εκ των λόγων τούτε Κυρίου ύπουργού της εκπαίδευσως και τού Κ. Δημάρχου, καταφαίνεται ή σημαντική πρόοδος των μαθητών τού σχολείου τούτου.

Κόριος ύπουργέ!

Ότι ή άληθής των κοινωνιών εύδαιμονία έπηρεάζεται τά μάλιστα, ως επί άβραχαστάτου θεμελίω λίθου, επί της ορθής και ευμεθόδου δημοτικής εκπαίδευσως, ενεργουμένης ορθώς και φρονιμώς επί τας άπαλὰς ψυχάς των εις τά δημοτικά σχολεία φραιτών παιδιών γίνεται κατάδηλον εκ τού ότι άπενταχού της γης, όπου αυτη διέχουσε τάς εύεργετικές ακτινάς της, εξαήμερος τούς λαούς και ήλικιοποιήσεν αυτούς. Και τψ όντι αυτη, άφαρπάζουσα τόν άνθρωπον από τού παχυντάτου ύφρου, εις όν άνηλώος αυτόν, ως κτήνος, περιελάνει ή άμαθειία, φρεσίζει, εξαμεροί και ήλικιοποιεί αυτόν, και ούτως άναδεικνύουσα αυτόν άξιον τού προορισμού της επί της γης ύπαρξέως: αυτόν, παραδί-

δει αυτόν εις τούς κόλπους της κοινωνίας, ένθα αυτός, στηρίζόμενος, ως επί άβραχαστάτου θεμελίω λίθου, επί της δημοτικής εκπαίδευσως, ής τινος μύστις κατά την παιδικήν αυτού ήλικίαν έγένητο, συντελεί τό επ' αυτώ εις την στήριξιν και την πρόοδον αυτης: άν δε, περιστάσεως; έπιλαθόμενος, προσέβη τούτοισ; επί την ύψηλοτέραν παιδείαν, τότε πλέον προοδευών θαυμασιώς εις τό στάδιον των έαυτού σπουδών μέχρι τέρατος, γίνεται αληθώς ωφέλιμος και εις έαυτόν και εις την κοινωνίαν, διεχέων άνανώς τάς ακτινάς των έαυτού εύεργεσιών προς άπαντας τούς όμοίους αυτού, εις ουδέν άλλο έπιεγόμενος να φθίση, ειμή εις πάν ό, τι παρσκαεύζει αυτόν εις τόν μετά θάνατον έτερον εϊόν, την μακαριότητα, ού τινος τό ύπεργον προς τόν παρόντα εύστοχώτατα άπεικνύσεν ό μέγας Βασίλειος, ειπών • πάσαν όμοψ τήν, άρ' ού γεγονάσιν άνθρωποι, τψ λόγω τις συλλαβών και εις θε άθρόισας εύδαιμονίαν, ουδέ πολλοσψ μέρει τών αγαθών έκείνων εύρήσει περισοουμένην, αλλά πλείον τού έν έκείνοις έλαχίστου τά σύμφωνα των τήςδε καλών κατά τήν αξίαν άρεσθηκόσ, ή καθ' όσον σική και όναρ των αληθών άπολείπεται.

Τούναντιον δε, όταν ή δημοτική εκπαίδευσις άτάκτως και άμεθόδως ενεργήται, διαστρέφουσα τό πνευμα τό άνθρωπου, καθίσταται αυτόν κατά τόν άριστοτέλεον και αυτόν τού θίως άμαθούς χειρόνα • ή γάρ ψευδώνυμο: γνώσις χειρών έστι της άμαθειας: • ούτω δε ή άλλως εύεργετική δημοτική εκπαίδευσις, άποφέρει τόν άνθρωπον ή θίως άνεπιτήθειον επί την ύψηλοτέραν παιδείαν, ή τουλάχιστον χρήζοντα προκαταρκτική; άλλης διδασκαλίας προς άποσβόσην των διακαών; έδιδάχη και προς διάπλασιν τού διαστρεφέντος πνεύματος; εις δε την κοινωνίαν παραδίδει τόν έπιβουλον αυτης, τόν φθορία των Ιερστέρων και τιμαφιστέρων, θίως άχρηστον και έτώσιον άχθος άρόρητι, χρονησασιν ούτψ τά μέσα, μικρά μίν, άλλ' ίκανά, ίνα περικρύπητ δι' αυτών εύρωδς τό άνιβάσασιν της ψυχής αυτού υπό τό μέλαινάτον παραπέτασμα της ύποκρισεως, και ούτω: ύπεργεργάζεται έπιτηθειώς τά άγχινα και φρικαλέωτα, θυσιάζων άσυνειδήτως πάν όσιον και Ιερόν εις τάς άγρίας έπιθυμίας τού άποθηριωθέντος πνεύματος, άπομακρυνόμενος ύσμεραι τού σκοπού, εις όν ό μη ψευδώνυμος τάς γνώσεις έχων έπιήγεται να φθίση.

Τοιαύτα κατά την έμην γνήμων είναι τά αγαθά άποτελέσματα της ορθής και ευμεθόδως ενεργουμένης δημοτικής εκπαίδευσως, τοιαυτά δε και τά κακά της άτάκτως και άμεθόδως.

Όθεν εξάγεται άναντιρήτως, ότι έκείνοι εκ των άρχόντων ωφέλησαν αληθώς τούς όμοίους διουκούς λαούς, οιτινες δια της σοφής προνοίας αυτών κατέβηλον τόν θεμελίω λίθον της εύδαιμονίας των κοινωνιών δια της διαδόσεως της δημοτικής εκπαίδευσως, ενεργουμένης δια της ευμεθόδου και εύληπτου διδασκαλίας. Τοιαύτη δε και παρ' ήμιν καταστάσις της δημοτικής εκπαίδευσως, αίσια έχομεν και τά εκ ταύτης άποτελέσματα: και τοιαυτα ή επί των δημοτικών σχολείων της πρωτευούσης κατά τό ήδη λόγον σχολαστικόν έτος διορισθείσα εξεταστική έπιτροπή μετά συγκινήσεως παρατήρησεν, επί των γενομένων δημοσιών εξετάσεων τού παρόντος κεντρικού δημοτικού σχολείου, ύφελόμενα έθεσια της συνετή προνοίης τού τάς παιδείας κατ' εύκλήριαν προταθέντος ενεργετώτατος και συνετωτάτου ύπουργού, έπιστήσαντος επί της διουβόσεως της δημοτικής παιδείας: άνδρα, προς τή όμολογουμένη παιδεία αυτού, φιλήτιμον, δραστήριον, ύπαρ τε και ύπαρ ύπέρ τού εύμεθόδου και εύληπτου της δημοτικής εκπαίδευσως μεριμνώντα, και πολλά εκ ταύτης ύποσχόμενον εις τήν άνωτέρω παιδείαν και εις την κοινωνίαν, χορηγούνα εις μέν τά έλληνικά σχολεία μαθητάς άξιους εις τάς τάξεις τάς υπό τού περι έλλ. σχολείων και γυμνασίων νόμου όριζόμενας, εις δε τούς κόλπους της κοινωνίας χρηστούς και άνερότους πολίτας, ενεργουόνας έπιφιλώς τά έργα, εις ά μετά την άποπεράτωσιν των δημοτικών σπουδών των ήθελον τραπή. Και τψ όντι νόοι, όποιοι ήσαν οι εκ τού συνιδασκατικού τμήματος κατά τάς παρούσας εξετάσεις τού κεντρικού τούτου σχολείου εξετασθέντες, νόοι, λέγω, άπταιστος, εύκρινός και καθ' ύπόκρισιν οϊονδήποτε χωρίον εξ οιοσδήποτε ειδίου της άρχαίας έλλ. γλώσσης άναγιγνώσκοντες, εύκρινός, και τά πλείστα ορθώς τάς καταλήξεις των λέξεων καθ' ύπαγόρευσιν γράφοντες (επί 8 λεπτά της ώρας 10 σείρας τυπογραφικής υπό της έπιτροπής ορισθείσας), έτι δε εύστόχως οϊονδήποτε άρθμητικά προβλήματα των τεσσάρων παθών των άμερικίων, κλασματικών και μικτών άριθμών λύοντες και όρθως σχηματίζοντες όνόματα, άρθρα, άντωνυμίας και ήρήματα τά όμαλωτέρα, είναι, λέγω, άδύνατοι οι τοιοούτοι νόοι να μη ήται έπιτηθειοί προς άμφοτέρα τά εις ά ήθελον τραπή μετά την άποπεράτωσιν των δημοτικών σπουδών αυτών. Ούχ ήττον δε ή έπιτροπή έθαύμασε παρ' την εις τά άνωτέρω άπροσδοκώτον έπιτυχίαν και την εύστοχον άπάντησιν εις τάς έρωτησεις τάς γενομένας επί των εν τοις δημ. σχολ. διδασκομένων άλλων μαθητών, άτινα άλλως διαπλάσσοισι μέν τό ήθος και την καρδίαν, μάλλον όμως δύνανται να θεωρηθώσιν ως έπίχρησμα, καλλίονον και καθοραζόν την ή: την ανάγκην αυτης, γραφήν, και άριθμητικήν ίκανότητα και την δυνατόν εις μικρά παιδια διάκρισιν και σχηματισμόν των λέξεων.

Έκ δε των 38 εξετασθέντων μαθητών τού συνιδασκατικού τμήμα-

τος ή εξεταστική έπιτροπή άπολεί μετά τας άυτηνράς δοκιμασίας και την άναγκάσιν εις τού, θαυμάσις φειδωλίαν της 27, εξ έν 11 έκριθήσαν άξιους τού βαθμού • άριστα • 5 τού • λίαν καλώς • και 12 τού • α καλώς •

Αναγγέλλουσα δε ή έπιτροπή πανευφρόνως τό αίτιον τούτου άποτέλεσμα των εξετάσεων τού κεντρικού τούτου δημοτικού σχολείου δέν δύναται να άποσιωπήσθ και τόν ύφελόμενον ύμνοσίον έπαινον προς τόν έπωφελός και έπαξίως τά έμπεπιστευμένα αυτώ ύπηρεση καθήκοντα έκπληρούτα δημοδιδάσκαλον Κύριον Λεωνίδα Αργύρη, όστις υπό τάς άμέσεως συνετάς ύδηγίας τού Κ. Δευθυντού, άναλαβών δια άλλος 'Αγλας την έμμελεην 500 μικρών παιδιών, προήγαγε τούς των άτρύτων αυτού κόπων αυτά εις τό άγρυπνόν άποτελεσμα, τού όποίου κήρυξ ήτύχησε να γείνη σήμερα ή εξεταστική έπιτροπή.

Έτι δε ή έπιτροπή άποδίδει τόν προσήκοντα έπαινον και εις τόν διδάσκαλον της ζωγραφικής Κύριον Σωτήρ. Καρτίσιον, τόν εις μικρού χρόνου διάστημα θαυμασιώς τούς μαθητάς προαγόντα εις καλλιτεχνήματα, άξια της προηγής της παρούσης Σ. ύμνησίσεως.

Προς σας ήλη, φιλατά μου παιδια, στέρσουσα ή έπιτροπή τόν λόγον, άποστεινει τάς εξής συμβουλίας. Ο φόβος τού Θεού να ήται πάντος ό λίγνος εις τά διαδιδάται σας • αρχή σοφίας φόβος Κυρίου. • Η Ιερά ήμιν θρησκεία, ή χρηστοθήβια και ή άρετή να ήται τό ουσωδωτέρονον της σπουδής και μελέτης σας άντικείμενον. Να έχετε δινηκώς ήγεκολλαμμένον εις τάς άπαλάς και άθώας καρδιάς σας: ούσα; άπερίοριστον και εύνομοσύνην άναλλοίωτον προς τόν γενικόν πατέρα άπάντων των 'Ελλήνων τόν τριεσάστον ήμιν Άνακτα, τόν τοσοούτον κηδόμενον της αληθούς ήθικής και ύλικής εύμερίας ήμιν. Να ήσθε εύπειθείς και εύγνώμονας προς τούς φυσικούς γονείς σας, τούς νυθήμερον καταδασκαζόμενους ύπέρ της σωματικής και ψυχικής εύεξίας σας, και προς τούς πνευματικούς σας πατέρας τούς διδασκαλους σας, ως παρέχοντες εις ύμιας τό εύ είναι. Να τιματά εις πάναν περιστασιν τούς άνερότους σας: κατά τή ήλικίαν και κατά τάς γνώσεις. Να άποφεύγετε ώς ήλικήν πανόλη τή; θυμίας διαβρωμέναν ανθρώπων διότι και τόν άπίστολον • ομιλία κακαί φθειροσιν ήτη χριστά. • Να συνακατάρθηθε με μόνους έκείνων, τούς όποίους οι γονείς σας και οι διδάσκαλοι κρίνουσιν άξιους σενακαστροφής ως άνερότους: έχετε πολλούς έπιβουλοισ, φιλατά μου παιδες, λίκους αυτόχρημα της παιδικής σας αθωότητος. Όθεν προσέχετε άκριβώς εις τάς συνακαστροφάς σας, δια να μη φρονεήτε ψυχικός, και τότε, ό Θεός; να σας φυλάξη, ήά μετανοήτε άναρπώος και ματαίως. Ούτω ποιούντες, φιλατά μου παιδες, θέλετε εύδοκίμως και παρ' Θεοψ και παρ' ανθρώπων, και έπομένως θέλετε καταστήσασιν και τούς γονείς σας τρισυβίους και μακαρίους: διότι ή μόνη εύδαιμονία των γονέων είναι ή χρηστοθήβια των τέκνων των: αί μόναι χρηστοί της πατρίδος: έλπίδες ελοθε ύμεις τά άθια παιδια, ορθώς και κατά χριστόν εκπαιδευθέντα.

Ήδη δε προσέθετε, αγαπητοί μου παιδες, ίνα άποδρέψητε τούς καρπούς των κόπων σας, λαμβάνοντες έκαστος τό βραβείον, ούτινος έκριθη άξιός: και οι μίν εις τόν παρόντα άγώνα εύδοκίμησαντες γείναι θεββαλωτέροις εις τούς προοιόμενους ύμιας νέους κόπους, οι δε άποτυχόντες μη άποκαητε, αλλά γενομένοι έπιμελετέροις και προσεκτικότεροι, προσπαθήσατε, ίνα κατά τό έρχόμενον έτος δεΐξετε έαυτούς άξιους άνωτέρων βραβείων των σήμαρον εις τούς εύδοκίμησαντας συμμηθητάς σας άπονομομένων.

Άλλ' έπειδή πάν όψρημα τέλειον άνωθέν έστι καταθαίνον, ειθε ό χορηγός των φώτων και πλάστης ήμιν Θεός; να έμνήνη δια πάντος εις τάς καρδιάς ήμιν δικακέρτατον πόσον της άρετής και παιδείας; διαφυλάττων και περιεπου την τρισέβαστον ήμιν Άνακτα μετά της; σεπτής ήμιν Βασιλίσσης; άνοσον, πανεύθιμον, πανευαίμονα, προσήκον επί μήκιστον την πολύτιμον αυτών ζώνην επ' αγαθψ της φιλης ήμιν 'Ελλάδος. Ζήτωσιν ό Βασιλεύς; και ή Βασιλίσσα, Ζήτωσαν, Ζήτωσαν. !!!

Μετά την άνωτέρω άγόρευσιν τού Καθηγητού τού Β. Γυμνασίου Αθηνών Κυρίου Γρ. Παπαδοπούλου, ό Κόριος ύπουργός της δημοσίας εκπαίδευσως προσεφώνησε τάς εξής.

Η πεποιθήσις την όποιαν έχρηματίσαμεν αύτόπαι και αύτόχοιοι γενομένοι των εξετάσεων τού σχολείου τούτου, και ή βεβαιότης την όποιαν λαμβάνομεν παρ' των άξιότιμων μελών της εξεταστικής έπιτροπής μοί διδούσι, Κύριοι, δικαίαν άφορμήν και εύριστον εύκαιρίαν να εκφράσω πλήρη την εύχαριστήσιν μου προς τούς Κ. διδασκαλους τούτου, και προς την αξιέπαινον δημοτικήν αρχήν, δια την όποιαν έπεδείξατο προθυμίαν τού να παρέξη έπαρητή τά μέσα προς την συντήρησιν και εύδυσιν τού καταστήματος τούτου: έτι δε και προς τά έντιμα μέλη της εξεταστικής έπιτροπής, τά όποια δι' όλης της ύπομονης και καρτερίας, όχι μόνον εις τάς παρούσας εξετάσεις δια τού εύγενομένου και δικαιοσ τρόπου των ενεβήθρων τού; μαθητάς, αλλά και διοτι έπ' όλον τό έτος έπισκεπτόμενοι την σχολήν ταύτην και τούς διδασκαλους ενεψύχον, και τούς μαθητάς έρωστούντες ύπέρ της πρόοδου αυτών. Όθεν, έχοντες; οπ' όψιν άπαντες ήμεις σήμερον την άληθήν πρόδον των μαθητών τού διδαστηρίου τούτου, εύριστέμεθα άναμρι-

βόλιος εις την εύχάριστον θέσιν πρώτον ν' άπονομήσωμεν τάς εύχαριστίας ήμιν εις τόν 'Υψιστον Θεόν, και δεύτερον προς την Αυτού Μεγαλειότητα τόν σεβαστόν ήμιν Άνακτα, ού ή φροντις και τό μέλημα είναι να έξη τούς πιστούς Αυτού ύπικούς εύτυχείς, καθ' ύλας τάς κοινωνικώς ύλικάς τε και θικονητικάς αυτών άνάγκας.

—Εις τόν άνωτέρω λόγον τού Κυρίου ύπουργού των έκκλησιαστικών και της δημοσίας εκπαίδευσως, άπαντών ό Δημάρχου; των Αθηνών Κ. Ιωάννης Κόνιαρης εξεφώνησαν αυτοσχέδιως: την ακόλουθον όμιλίαν.

Κατά την περιστασιν ταύτην της διακομής των βραβείων προς τούς εύδοκίμησαντας μαθητάς της κεντρικής; ταύτης δημοτικής σχολής; και ό δήμος των Αθηνών εκφράζει δι' έμού την εύνομοσύνην του προς την Α. Μ. τόν σεβαστόν ήμιν Βασιλέα, τόν προσάτην της έλληνικής; παιδείας; και προς τόν διεποντικώτατος τά της παιδείας; φιλόμοστον Κύριον ύπουργόν της δημοσίας εκπαίδευσως. Απονοίμει τόν δικαίον έπαινον προς τόν διευθυνόντα έπαξίως την δημοτικήν παιδείαν τού Κράτους, έκαρξεί δε εύχαρίτως; και την εύερέσιαν του προς άπαντας; τούς δημοδιδασκαλους της σχολής; ταύτης; δια τούς όποιους; καταβάλλουσι κόπους; και προσπαθείας; ύπέρ της; προόδου της νεολαίας τού Δόμου ήμιν.

Σεις δε ό μαθητάι, φανίτε άξιους της προστάσεως ταύτης της Βασιλικής Κυβερνήσεως, των μεγάλων ύπέρ ύμιν αγώνων και κόπων των διδασκάλων σας, και των άδών θυσιών των συμπολιτών σας.

Γίνεσθε τόσοι μικροί Ηρακλήϊ; δια να νικήσητε τά άγρια θύρια, όποια είναι αι δυσκολία. Δείξετε ότι τό πψ της έλληνικής; σοφίας; δέν έσβέσθη άκόμη εις τό ένδοξον τούτο έδαφος.

—000—

Άρθ. Πρωτ. 703.

Δεκ. 270.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τό Γενικόν επί των Δημοτικών Σχολείων Δευθυντήριον.

Προς άπαντας τούς Δημοδιδασκαλους τού Κράτους.

Την 'Υψηλήν έμπιστοσύνην σεβόμενοι και τό Ιερόν ήμιν καθήκον νέκτωρ και μεθ' ήμέραν άκριβώς σταθμίζοντες, τού τε συμφέροντος διδασκομένου τε και διδασκόντων κατ' όφελήν προνοούντες, εξαπέσταίμεν πέμψαι την υπ' αριθ. 2,787 και άπό 18 Αβγούστου προάπαντας τούς διδασκαλους τού Κράτους ήμέτερον έγκύκλιον, ύποτυπούντες; προς αυτους; όσα ύπέρ τού άληθούς της νεότητος καταρτισμού; και αυτου εύροκους; όρετων θρησκευτικών και ενεργών, έπιλελυσμένων των πρότερον, και ήμεις; τή ειλικρινεί της Σ. Κυβερνήσεως συνάρσει; και προστάσις; να συντελώσωμεν ύπέρ αυτών, εις ό, τι την άνετον αυτών διαβίωσιν και την άπερνεγήλητον της διδασκαλικής αυτών επαγγελματις ήγγυάτο διεξαγωγών.

Και ήμεις; μέν, καθ' όσον αι περιστάσεις επέτρεψαν, έχομεν την συνειδήσιν ήμιν έπιμαρτυρούσαν ότι εξεπληρώσαμεν τό έρ' ήμιν άκριβώς; μηδέν έτερον και τού λοιπού ειμή τούτο να διαπραξώμεν διανομοίμενοι. Ύμιν δε τινες; Κύριοι, Δημοδιδασκαλοι, όλιγοήραστες; των ήμετέρων ωφέλιμων έντολων, δέν ήθέλσαν να συμμορφωθώσι πιστός; προς την άριότη; ρηθείσαν έγκύκλιον, άλλα περιέπεσον έμ της; τοιαύτης; αυτών όλιγοήρας; εις ασύγνωστα λάθρη όν.

Α'. Προσέβησαν εις έλληνικά διδαστήρια μαθητάς μη εξετασθέντας άκριβώς; κατά τάς; περί τούτου; ιδιαιτέρας; τού επί των έκκλησιαστικών και της δημοσίας παιδευσως; ύπουργείου, γενοσομένους; πραγματικών; προς τούς; αλλοθύντας; ένεούρομα.

Β'. Περιμήλησαν την τών μηνιών, τριμηνιων και εξαμηνιων έλέγγων; μετά των; όρισμένων; έκθέσεων; άποστολάν.

Γ'. Διέκλυαν την διδασκαλίαν ωφέλησθέντες; τήν ρητήν; τού έν; χρέσι; όδηγού; της; μεθόδου; διάταξιν, αιτιολογούσιν; τών; ήμιν; εν; οίς; έθιδασκον.

Τήν; τοιαύτην; κατάστασιν; σαφώς; είδότες; ήλικίης; θλάθος; είναι; πασι; τούς; τε; την; φιλοπαίμονα; νέητητα; και; τούς; επιδιώκοντας; άσμενίως; αυτην; δημοδιδασκαλους; προθύμεθα; να; ύπενωμίσωμεν; την; άνάγκην; και; την; έραρμογήν; της; προετοιμημένης; ήμετέρας; έγκυκλίου; της; όποιας; τά; καλά; κατανοήσαν; μόνον; οι; προς; αυτην; συμμορφωθέντες; Δημοδιδασκαλοι; εύλογηθέντες; μέν; υπό; των; γεννητόρων; και; των; άρμόδιων; αρχών; επανεινήτερας; δε; δικαίως; υπό; της; Σ. Κυβερνήσεως; δι'; ου; επεδείξαντο; άγχαλους; της; τελεσφόρου; διδασκαλικής; καρπόσης.

Βεβαίη; δε; ένδύγετα; παρ' προσοδών; να; ίδωμεν; και; οι; παρούσης; τό; αυτό; προς; την; πρώτην; έγκύκλιον; άποτέλεσμα; και; οι; έραμπα; άνακουστήσαντες; να; έμμενίωσι; καθ'; εζήν; εις; την; ήρησαντο; άμεριμνήριμους; κατάστασιν, προαγγέλλομεν; προς; τούς; τοιοούτους; ότι; δια; την; μη; άκριβή; έραρμογήν; της; έγκυκλίου; εις; όσα; κατωτέρω; διασαφηνούνται, θέλομεν; επικυλοσθή; όθεν; ύφελόμεν; την; πλήρη; έραρμογήν, των; άρθρ. 41, 42, 53, 54, και; έπ. του; περι; Δημοδιδασκαλικής; Νόμου, μη; δέν;ν; έτερον; έχοντες; χειραγωγών; ειμή; την; άκαταμάχητον; της; συνειδώσεως; φωνήν; ήτις; τού; καθήκοντος; είναι; συναίσθησις, και; την; τού; νόμου; διάταξιν.

Ἀπαιτούμεν λοιπὸν ἀνυπερθέτως καὶ ἀκριβῶς παρὰ τῶν Κυρίων Δημοδιδασκάλων.

Α'. Τεκνικὴν ἀποστολὴν τῶν μηνιαίων καὶ ἐξαμηνιαίων ἐλέγχων μετὰ τῶν ὠρισμένων ἐκθέσεων.

Β'. Ὁσάκις καὶ ἂν δι' ἀγροτικὰς ἐργασίας διακόπτηται ἡ διδασκαλία, νὰ ὑποβάλληται τοῦτο πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημοδιδασκάλου, βεβαιώσεως καὶ τῆς ἀρμοδίας Δημοτικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου.

Γ'. Εἰς τοὺς διαπεμπομένους ἐλέγχους τῶν ἐξεταζομένων καὶ τῶν ἀριτετυθέντων νὰ ᾖται σεσημειωμένη ἡ ἐποχὴ τῆς πρώτης τοῦ μαθητοῦ ἐγγραφῆς καὶ κατατάξεως.

Δ'. Πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου, (ὅστις διήκει μέχρι τῆς πρώτης δεκαπενθήμερας καὶ αὐτῆς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου) νὰ μὴ ἀποστέλλωνται οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ διδασκαλεῖα πρὶν ἢ ὑποστῶσι τὰς νεομισθίας ἐνιαυσίους ἢ ἀπολυτηρίου ἐξετάσεις, καθὰ αἱ ἐγκύκλιοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διατάττουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ τελευταίου, καίπερ ὑπαγομένη σχεδὸν ὁλοσχερῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἡ λυδία λίθος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διδασκαλικῶν καθηκόντων τῶν Δημοδιδασκάλων, οὐχ ἥττον δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ αὐτὴν ἀπαιτητικῶς, ὡς λόγον τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν αὐτοῦ ὑπέχων πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ κριτὰς, οἵτινες εἶναι, ἡ ἐπιτροπὴ, οἱ γεννήτορες, σύμπαν τὸ ἔθνος, αὐτοὶ οἱ παῖδες ἄνδρες γενόμενοι, καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις ὡς ἀλλοθίται· καὶ βραβεύεται, διὰ τοῦτο νομιζόμεν ὁρῶν νὰ ὑπογράψωμεν ὡς ἐπὶ πίνακος τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς, πρὸς ἀσφαλῆ τῶν Δημοδιδασκάλων ὁδηγίαν.

Ἀφοῦ ὁ Δημοδιδάσκαλος ἐν ταῖς ἐναρχομέναις ἐξετάσεσιν ἀποδώσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπόκειται τὸν ἐλέγχον τῶν ἐξετασθησομένων μαθητῶν μετὰ τῆς λεπτομεροῦς τῶν μαθημάτων εἰς ἃ μέλλουσι νὰ ἐξετασθῶσιν ὀριστικῶς σημειώσεις, πρῶτον καὶ κύριον καθήκον, μετὰ τὴν θεῖαν προσευχὴν καὶ τὸν ἐναρκτήριον ὕμνον, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν κατ' ὑπαγόμεναι γραφὴν, γινομένην δημοσίᾳ ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς ἀπολυθησομένους εἰς ἀνώτερα διδασκαλεῖα. Ἐκτελεῖται δὲ ἡ ὑπαγόρευσις οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Δημοδιδασκάλου, ἀλλ' ὑπὸ τινος τῶν παρισταμένων καὶ εἰδῶν γράμματα, ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ βιβλίου ἀγνώστου ἢ ἀπὸ μνήμης τοῦ ὑπαγορευόντος, προσδιοριζομένων διὰ τὴν ὑπαγόρευσιν μόνον λεπτῶν τῆς ὥρας δέκα· ὁ δὲ Δημοδιδάσκαλος ἵσταται μακρὰν τῶν δοκιμαζομένων μαθητῶν, μετὰ μὲν εἰς τὴν ὑπαγόρευσιν ἀναμυγνύμενος εἴτε δι' ἐπαρηγήσεως τοῦ ὑπαγορευομένου εἴτε δι' ἐπανορθώσεως τῶν γραφομένων. Τὰ ὑπαγορευόμενα ταῦτα ὑπογεγραμμένα καὶ μνηολογημένα ὑπὸ τοῦ ἰδίου μαθητοῦ ἕκαστον καὶ ὑπὸ τινος τῶν τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν καὶ τοῦ Δημοδιδασκάλου, προσκολλῶνται εἰς τὰ καλλιγραφημένα καὶ ὑποβάλλονται ἀρμοδίως ὅπου καὶ ἡ ἐκθεσις.

Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ὑπαγορεύσεως, ἀρχεται ἡ δοκιμασία τῶν μαθητῶν ἐν τῇ ἀναγνώσει εἰς βιβλίον μηδέποτε ὑπ' αὐτῶν ἀναγνωσθὲν τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ἢ εἰς τινὰ ἐφημερίδα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ὁ κληρούμενος μαθητὴς ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ θρανίον, τῶν ἄλλων καθημένων, καὶ λαβὼν τὸ ἀποδιδομένον βιβλίον, ἀναγινώσκει μᾶλλον ἐμφρόνως εἰς ἐπήκοον τῶν παρισταμένων τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προσδιοριζόμενον ἐν ἡ καὶ ὅσα ἢ καὶ σποραδικῶς χωρία· τοῦ δὲ ἀποτελέσματος τῆς ἀναγνώσεως σημειοῦται ὁ βαθμὸς ἐν ἰδιαίτερᾳ στήλῃ τοῦ ἐλέγχου καὶ γίνεται μνεία αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχεται ἡ τῶν λοιπῶν μαθημάτων ἐξέτασις, προηγουμένων τῶν ἱερῶν.

Ταῦτα πιστεύοντες ἀδιστακτικῶς εἶναι τὰ μόνον φερέγγυα μεγάλων καὶ εὐκαταίων ἀποτελεσμάτων, συνιστῶμεν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς φίλους ἡμῶν Δημοδιδασκάλους, πεποιθότας ὅτι κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἑαυτῶν ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν ἐπαγγελίαν, θέλουσιν εἶναι καὶ ἡμᾶς ἀδεκάστους κριτὰς καὶ συνεργάτας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουλίου 1853.
Ὁ Διευθυντὴς Γ. Χρυσοβέργης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἐφημερίς Ἀθηνᾶ εἰσδύσασα ἐν τῇ διορθικότητι αὐτῆς εἰς τὰ ἄδυστα τοῦ ὑπουργείου κηρύττει ἀκαίρως διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 2004 φύλ. αὐτῆς τὰ ἐξῆς. « Μανθάνομεν ὅτι, ἐκ τῆς οικονομικῆς ἀμνηχανίας, εἰς τὴν ὁποίαν περιέρχεται τὸ ταμεῖον, ἐπίκειται εἰς τὸ ἔθνος ἄλλο μέγιστον δυστύχημα, τὸ ὅποιον ἐὰν πραγματοποιηθῇ, δὲν μεγαλοβρῆμονοῦμεν λέγοντες, ὅτι ἀπώλοεν ἡ πατρίς! Μανθάνομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ βάλῃ εἰς χεῖρας τὸ μετ' ὀλίγον ἐρχόμενον κληροδότημα τοῦ αἰοδίου Βαρβάκη, λόγῳ μὲν ἵνα συστήσῃ γεωργικὴν τράπεζαν πρὸς ἐμφύχουσιν τῆς γεωργίας, πραγματικῶς δὲ, διὰ νὰ δυνήθῃ αὐτὴ νὰ τὸ διαχειρίζεται κατὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς κτλ » Καὶ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ εἰς πάντα πολίτην ἐπιτρέπεται τὸ προσέχειν καὶ τὸ κρίσιν φέρειν ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἤδη τετελεσμένων ἢ ἐν τῷ τελειοῦσθαι οὐσῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ πλάττειν τοιαύτας κατὰ φαντασίαν, ἥτοι ἐκ κακῶν εἰσηγήσεων ἢ ἐξ ἀφορμῆς ἀντιπολιτευτικῆς, ὅπερ ἐποίησεν ἡ Ἀθηνᾶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ὅθεν ἀνατρονύσας τὴν ἀνυπόστατον τῆς Ἀθηνᾶς εἰδήσιν βεβαιούμεν αὐτὴν θετικῶς πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν αὐτῆς! » ὅτι οὕτε ἡ πατρίς ἀ-

πόλυται οὕτε ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκειται εἰς οικονομικὴν κατάστασιν τοιαύτην ὅαν ἡ Ἀθηνᾶ εἰκοτολογεῖ. 2). Ὅτι τὸ κληροδότημα τοῦ αἰομένου Βαρβάκη χρησιμεύσει μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὑπὸ τοῦ μεγάλου πολίτου καὶ εὐεργέτου τῆς πατρίδος ὀρισθέντα καὶ πρὸς οὐδένα ἄλλον ἀκούσιν δὲ οἱ τῆς Ἀθηνᾶς Συντάκται δοξάζοντες ὅτι αὐτοὺς καὶ μόνους ἐπλάσεν ὁ Θεὸς λογικούς καὶ σφοδρὰ φιλοπατρίδας καὶ τιμίους, πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ὀλετήρας τῆς πατρίδος καὶ τῆς κοινωνίας. Ἐὰν ἀνελογίζοντο οἱ διασαλπίζοντες τοιαύτας ἐσφαλμένας φήμας, νομίζοντες ὅτι δὴθεν καλὸν τι παρέχουσι, πόσον θανασίμως βλάπτουσι καὶ τὴν πατρίδα καὶ ἑαυτοὺς καὶ τοὺς διαβιβάζοντες αὐτοὺς ἐκ προνοίας ταύτας, ἤελον διατελεῖ φίλτεροι τῆς ἀληθείας καὶ μᾶλλον φειδωλοὶ εἰς τὸ παντὶ πνεύματι πιστεῦειν, καὶ οὕτω λέγειν καὶ γράφειν.

— Διελθόντες τὴν πρὸ τινῶν μηνῶν ἐκδοθεῖσαν γραμματικὴν τῆς ὁμιλουμένης γλώσσης ὑπὸ Δ. Αἰνιᾶνος, χάριν περιεργίας ἐγεθῆσας ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ προτεταγμένου αὐτῇ πιστοποιητικοῦ τοῦ σεβασμίου Γυμνασιάρχου Κ. Γενναδίου, ἀνδρὸς ἀπολαύοντος ἐπαξίως ἐπίσκομον φιλολογικὴν ὑπόληψιν, καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἰδίως αὐτοῦ γραμματικῆς τοὺς πλείστους τῶν ἑλληνοπαίδων γραμματίσαντος, εὖρομεν ὅτι ἡ ὡς τελειότερα πασῶν τῶν διὰ τύπου φανεισῶν γραμματικῶν τῆς ὁμιλουμένης γλώσσης κηρυττομένη τοῦ Κ. Δ. Αἰνιᾶνου δὲν εἶναι πάντως τοιαύτη - ἔχει μάλιστα πολλὰς τὰς ἀτελείας καὶ μόνον τέλειον ἐν αὐτῇ ὑπάρχει τὸ ἀμέθοδον· κατεφρόνησε δὲ ταύτην καὶ αὐτὸς ὁ συντάκτης αὐτῆς, οὐδὲ αὐτῆς ὡς οὐδὲ οὐδεμιᾶς ἄλλης γραμματικῆς τοὺς κανόνας τρηθῆσας γράφων - πεισθήσεται δὲ ἀμέσως ὅστις ἀναγνώσῃ μόνον τὸν πρόλογον αὐτῆς. Ἰσως λοιπὸν εἶναι ἡ προκειμένη γραμματικὴ πληρεστέρα ὅσων εἶδε ὁ πιστοποιήσας. Διότι ὁ ἐξετάζων τὰς μέχρι τοῦδε διὰ τύπου φανείσας ἀμερολήπτως εὐρίσκει πληρεστέραν καὶ συστηματικωτέραν πασῶν τῶν τοῦ Κ. Γ. Χρυσοβέργης, πραγματευθέντος τὴν ὕλην ταύτην μετὰ πολλῆς ἐμβριθείας καὶ εὐρυκείας, ἀξίως τῆς φιλολογικῆς ὑπόληψης· ἢ δικαίως ἀπολαύει ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ τῶν πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων ὠρισμένων ὑπὸ τῶν συγγραφέων αὐτῶν πρωτεύει ἀνακτιφῆσας ἢ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Ἡλ. Σταθοπούλου καὶ κατὰ τὸ εὐμέθοδον καὶ κατὰ τὸ πλήρες καὶ αἰτοτελεῖς, ἄτε περιέχουσα καὶ τυπικὸν πλήρες καὶ εὐκρινές, καὶ τεχνολογικόν, καὶ συντακτικόν καὶ τέλος παρατηρήσεις περὶ τῆς καθομιλουμένης γλώσσης ἐν ταῖς καὶ μεθοδικῶς, προτερήματα ἄπερ κείνηται καὶ ἡ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης Γραμματικὴ τοῦ ἰδίου συγγραφέως, ὧν ἕνεκα καὶ εἰστέθη ἤδη εἰς διάφορα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα καὶ ἐπιτυχῶς διδάσκειται.

— Μὴ δυνήθέντες εἰς τοῦτο τὸ φύλλον ἡμῶν θέλομεν εἰς τὸ προσεχὲς δημοσιεῖσαι διατριβὴν τοῦ καθηγητοῦ Κυρίου Ἡρ. Μιτισσοπούλου, περὶ τῶν παρὰ τὸ Πικέρμι προσχωμάτων, περὶ ὧν ἐποιήσαμεν λόγον εἰς τὸ προλαβὸν ἡμῶν φύλλον.

— Ἐξεδόθη ἄρτι τὸ τρίτον ἡ Γεωγραφία τοῦ ἐν Ἀθήναις Σχολάρχου Κ. Γ. Α. Βακαλοπούλου ἐπὶ τὸ τελειότερον μετεββυθμηνήν· τὸ πλήρες, ὁ σύμφωνος πρὸς τὸ πόνημα ἄτλας, ἡ ἀκριβεία καὶ αἱ ἐπενεχθεῖσαι ἀξιομειώσεις, ὅσας ἡ πείρα εἰδόμενος τὸν συγγραφέα καθιστῶσι τὴν Γεωγραφίαν αὐτοῦ αὐτοσύστατον. Ἐπαινοῦντες τὸν Κ. Γ. Α. Βακαλοπούλου συγχαίρομεν τοὺς διδάσκουσι, τυχούσιν ἤδη καταλλήλου τοῦ μαθήματος τούτου ἐγχειριδίου.

— Τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον τοῦ ἀξιοτίμου καὶ εἰδικοῦ περὶ τὰς διδασκαλικὰς μεθόδους Γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοτικῶν Σχολείων δημοσιεύσαντες, συγχαίρομεν αὐτῷ τε καὶ τῷ καλέσαντι καταλλήλως παρ' ἑαυτοῦ τὸ ἱκανότατον τοῦτον ὑπάλληλον ὑπουργῶν, πρὸς διευθέτησιν τῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κακῶς τῶς ἐχόντων.

— Πληροφροσύμεθα ἐκ πηγῆς ἀξιοπιστοῦ, εἰ καὶ ὄργα, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου Πύργου ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστον — Τυχῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τότε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν παρεῦρεθ' εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας δύο κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, πληρέστατα ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν μαθητῶν εὐχαριστηθεὶς. Ὁ τὸ σχολεῖον τοῦτο διευθύνων ἀρχαῖος ἑλληνοδιδάσκαλος Κ. Ἀθανασιάδης τοιοῦτος ἀναδείξας τῆς ἡμέλειας αὐτοῦ καρποὺς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἐπαξίως τιμᾶται καὶ ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν γονέων καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν διανοητικὴν προκοπὴν τῶν ἑλληνοπαίδων· ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς βεβαιούμεθα καὶ περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Πύργου, διευθυνομένου παρὰ τοῦ Κ. Δημητριάδου.

— Κατὰ τὰ χθесινὰ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως γράμματα ὁ πόλεμος ἐθεωρεῖτο ἐκεῖ ἀφευκτος - Ἡ Ῥωστικὴ δὲ πολιτικὴ ὑπερίσχυσε καὶ ἐν Σεβδίᾳ.

— Τὸν ἀδίκως ὑπὸ μιᾶς ἐφημερίδος κατακρηθέντα Κ. Π. Δεῶν γελὸν ὑπερασπίθησαν δικαίως πάσαι σχεδὸν αἱ ἄλλαι. Τὸ κλίμα τῆς Χαλκίδος δὲν ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ μεταβάλλειν εἰς τυράννους καὶ μερολήπτας τοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ δικαιοσύνη γεγηρακότας καὶ πανταχοῦ μνήμην ἀρετῆς καταλειπούτας.